

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] non baptizatus possit baptizare? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

virtute propria, sed instrumentaliter tantum per virtutem Christi: & idem eodem modo potest vir & mulier in casu necessitatis baptizare. Si tamen mulier etiam extra casum necessitatis baptizaret, non esset rebaptizandus: sicut & de laico dictum est*. Peccaret tamen ipsa baptizans, & alij, qui ad hoc cooperarentur, vel baptismum ab ea suscipiendo, vel ei baptizandum aliquem offerendo.

ARTIC. V.

Virum non baptizatum, possit sacramentum baptismi conferre?

AD quintum sic proceditur. Videtur quod ille, qui non est baptizatus, non possit sacramentum baptismi conferre. Nullus enim dat quod non habet. Sed non baptizatus non habet sacramentum baptismi. Ergo non potest ipsum conferre.

¶ 2 Præterea, Sacramentum baptismi confert aliquis, in quantum est minister ecclesie. Sed ille, qui non est baptizatus, nullo modo pertinet ad ecclesiam, scilicet nec re, nec sacramento. Ergo non potest sacramentum baptismi conferre.

¶ 3 Præterea, Maius est sacramentum conferre, quam suscipere. Sed non baptizatus non potest alia sacramenta suscipere. Ergo multo minus potest aliquod sacramentum conferre.

SED contra est, quod Isid. † dicit, Romanus Pontifex non hominem iudicat, qui baptizat, sed spiritum Dei subministrare gratiam baptismi, licet Paganus sit qui baptizat. Sed ille qui est baptizatus, non dicitur Paganus. Ergo etiam non baptizatus potest conferre sacramentum baptismi.

RESPONDEO dicendum, quod hanc quæst. Aug. * indeterminatam reliquit. Dicit enim in 2. contra Epist. Parmeniani, Hæc quidem alia quæstio est, utrum & ab his, qui nunquam fuerunt Christiani, possit baptismus dari: nec aliquid temere inde affirmandum est, sine auctoritate tanti concilij † quantum tantæ rei sufficit. Postmodum verò per ecclesiam determinatum est, quod non baptizati

ar. præd.

380

Sup. 2. 3.
Et locis
ibi notatis.

† refertur

1. q. 1. ca.

60. Si quis

per ignorantiam

Et de consec. d. 4. c.

22. Romanus

ius.

* li. 2. c.

13. post me. 10. 7.

refertur

1. q. 1. c.

98. Item

Aug. de unio. baptis. contra Petil. c. 7. 10. 7.

de cons. d. 4. c. 23. A

quodam

Iudæo.

† Alias,

consilij.

zati

zati siue Iudæi siue Pagani, possunt sacramentum baptismi conferre: dummodo in forma ecclesiæ baptizent. Vnde Nicolaus Papa respondet, de consec. dist. 4. ad consulta Bulgar. cap. 3. A quodam, Iudæo nescitis, vtrum Christiano an Pagano, multos in patria vestra asseritis baptizatos: & quid inde sit agendum, consulitis. Hi profecto si in nomine Sanctæ Trinitatis baptizati sunt, rebaptizari non debent: si autem forma Ecclesiæ non fuerit obseruata, sacramentum baptismi non confertur. Et sic intelligendū est, quod Greg. * Secundus scribit Bonifacio Episcopo, Quos à Paganis baptizatos esse asseruisti (scilicet Ecclesiæ forma non seruata), vt de nouo baptizet in nomine Trinitatis, mandamus. Et huius ratio est: quia sicut ex parte materiæ, quantum ad necessitatem sacramenti, sufficit quæcumque aqua, ita etiam sufficit ex parte ministri quicumque homo. Et idè etiam non baptizatus, in articulo necessitatis baptizare potest: vt si duo non baptizati se inuicem baptizarent, dum prius vnus baptizaret alium, & postea baptizaretur ab eodem; & consequeretur vterque non solum sacramentum, sed etiam rem sacramenti. Si verò extra articulum necessitatis hoc fieret, vterque grauer peccaret, scilicet baptizans, & baptizatus: & per hoc impediretur baptismi effectus, licet non tolleretur ipsum sacramentum.

Ad primum ergo dicendum, quòd homo baptizans adhibet tantummodo ministerium exterius: sed Christus est, qui interius baptizat, qui potest vti omnibus hominibus ad quodcumque voluerit. Et idè non baptizati possunt baptizare: quia, vt Nicolaus Papa dicit *, Baptismus non est illorum, scilicet baptizantium; sed eius, scilicet Christi.

Ad secundum dicendum, quòd ille, qui non est baptizatus, quamuis non pertineat ad ecclesiam re, vel sacramento, potest tamen ad eam pertinere intentione & similitudine actus: in quantum scilicet intendit facere quod facit ecclesia, & formam ecclesiæ

** habetur
de conse.
d. 4. cap.
Quos à
paganis.
c. 51. De
iuro.*

*De conse.
d. 4. c. 23.
A quodā
Iudæo, in
pnc.*

fiat seruat in baptizando. Et sic operatur ut ministrer Christi, qui virtutem suam non alligauit baptizatis, sicut nec etiam sacramentis.

Ad tertium dicendum, quod alia sacramenta non sunt tantæ necessitatis, sicut baptismus. Et ideo magis conceditur, quod non baptizatus possit baptizare, quam quod possit alia sacramenta suscipere.

ARTIC. VI.

Utrum plures possint simul vnum baptizare?

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod plures possint simul vnum baptizare. In multitudine enim continetur vnum, sed non conuertitur. Vnde videtur, quod quicquid potest facere vnus, possint facere multi, & non è conuerso: sicut multi trahunt nauem, quam vnus trahere non posset. Sed vnus homo potest baptizare. Ergo & plures possunt simul vnum baptizare.

381
4 d. 1. a.
2 q. 2. a. 4
1. q. 2. b.
6. q. 2. ar.
1. q. 1. ad 3.

¶ 2 Præterea, Difficilius est, quod vnum agens agat in plura, quam quod plures agentes agant simul in vnum. Sed vnus homo potest simul plures baptizare. Ergo multo magis plures possunt simul vnum baptizare.

¶ 3 Præterea, Baptismus est sacramentum maximæ necessitatis. Sed in aliquo casu videtur esse necessarium, quod plures simul vnum baptizent: puta, si aliquis paruulus esset in articulo mortis, & adessent duo, quorum alter esset mutus, & alter manibus & brachijs careret: tunc enim oporteret quod natus verba proferret, & mutus actum baptismi exerceret. Ergo videtur, quod plures possint simul vnum baptizare.

SED contra est, quod vnus agens est vna actio. Si ergo plures vnum baptizarent, videretur sequi, quod essent plures baptismi: quod est cōtra id quod dicitur Ephes. 4. Vna fides, vnum baptisma.

RESPONDEO dicendum, quod sacramentum baptismi præcipuè habet virtutem ex forma, quam Apostolus nominat verbum vitæ, Ephes. 5. Et ideo considerare